

СЛАВЯНИНЪ

ГОДИНА IV.

Русчукъ 2 Октомврий 1882.

БРОЙ 25

Излиза два пъти въ седмицата вѣсѣла:
Срѣда и Събота.
 Цѣна:
 За година . . . 5 ер. рубли нови.
 За шестъ месеци 3 ер. рубли "

Сичко, което се отнаси до вѣстника, падишева се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
 Неплатени писма не се приематъ.
 Ръкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:
 За пѣрви редъ при пръвѣ пъкъ 20 стот.
 За " " " вторий пъкъ 10 "

Руссе, 1 Октомвр 1882.

Още отъ първитѣ два броя на по-вопоявившия са въ столицата ни в. „Работа“, Русската журналистика може да узнае, като какъвъ родъ безпристрастие, относително партиитѣ, ще води въ княжеството ни този самозванъ Българскій, а на дѣло, никакъвъ вѣстникъ; за доказателство на това считаме за не безинтересно да прѣведемъ тука втората уводна статия на „Русскій курьеръ“ отъ 21-й Септемвр. т. г.

„Любопитно зрѣлище прѣдставляватъ отъ само-себе си първитѣ два броя на новия Българскій вѣстникъ“ „Работа“. Като четемъ този вѣстникъ, въ който безграмотно написанитѣ руски статии са смѣсватъ съ французски текстове отъ нѣкои документи, съ български забѣлѣжки и най-послѣ съ прѣводи на нѣкои статии отъ иностранната преса, неволно си задавамъ въпросъ: на кого и за какво е потребно да се издава такъвъ вѣстникъ въ България?“

Може би читателитѣ ни да си припомнимъ недавно то обявление на Г-жа Головина, въ която нашата съотечественница, която обладава „докторско“ звание, увѣряваше, че предприето отъ нея издание, като бжде чуждо отъ всѣкакъвъ партизанскій духъ, ще обмисля българскитѣ въпроси исклучително отъ обективно-работна точка зрѣние. Ний съ любопитство чакахме появяването на такъвъ именно органъ, като се интересувахме да видимъ, какъ ще постъпи редактора къмъ осъществяването на своето необично въ вѣстникарскій свѣтъ явление, т. е. — издаването на такъвъ органъ, който да стои вънъ отъ всѣкакви партии.

Прочитанието на първитѣ нѣколко броя отъ този вѣстникъ ни убѣждава, че примѣрната задача, поставена отъ редакторката, се указва вече нарушена отъ самото начало. Наистина „Работа“ са показва опозиционна газета, както къмъ българскитѣ либерали, тъй и къмъ консерваторитѣ; тя счита самото съществуване на тѣзи два лагера, на които са е раздѣлила българската интеллигенция, за голѣмо зло. Но като казва всичко това, тя, очевидно, не съвѣмъ вѣрно за самата редакция, излага программа, тукъ-тамъ проникната съ чиновническій духъ. Не ще ни дума, разбира се, че такива тенденции могатъ да се представятъ за когото и да било полезни и заедно съ това, чужди отъ всичкитѣ злини на консерватизма и либерализма, — но невъзможно е да не се признае, че въ задачата на пропагандата на този органъ се крие, опитвание за създаване на нова, третя, още не съществуваща въ България приказно-чиновническа партия. Като не се поставяме въ разсѣждение за благотворността отъ създаването на това, на такава партия въ България, ний ще забѣлѣжимъ само, че самата претенция за създаването и се явява вече въпиюще противорѣчне на

това знамѣ на „неутралността“, което е било усвоено отъ редакцията въ обнародванитѣ отъ нея похвални статии. Като възстава противъ полезността на двѣтѣ, вече съществуващи партии, новий органъ проповѣдва полезността на още една третя партия, която е, наистина още въ зародиша си, но която до това време не бѣше ветжила съ първитѣ двѣ въ единоборство.

За изпълнението на своята мисия, органа са заема твърдѣ смѣло, даже страстно, но въ същото време съвѣмъ не обмислено и слабоумно. Въ първата статия на първий брой, ний срѣцнахме слѣдующитѣ чудни размисления: „Партиитѣ са появили се преди дохождането на Княза Александра въ България. Въ Търново, въ врѣме на Учрѣдителното събрание, тѣ вече ясно се опредѣлиха. Князь Дондуковъ-Корсаковъ безъ трудъ можеше въ това врѣме, да помири противницитѣ тѣй или инѣкъ и да избави България отъ това зло, което пожда младата страна, по той и тука допустна една отъ голѣмитѣ погрѣшки, въроятно безъ да прѣвиди всичкитѣ лонни послѣствия, въ бжджцето съ раздѣленето на лицата, прѣдзначени за сътрудници на Княза Александра на два враждебни лагера.“ Какво измѣненне отъ в. „Работа“ на значението и ролята на руския прѣдставителъ въ България! Въ тѣзи нѣколко рѣда достатъчно са показва лѣкомисленето и безтактността на редакцията къмъ трудовете на тѣзи, които съ се грижили за устройството на България. Ако князь Дондуковъ и да е погрѣшилъ въ многото отъ него направено, то разбира се, не е тогава, когато той не е затварялъ устата на прѣдставителитѣ въ Търновското събрание и когато той е прѣдставлявалъ добросъвѣстно, съгласно съ текста и духа на Берлинскитѣ трактатъ на прѣдставителитѣ на Българскій народъ, да се занимаютъ съ бжджцето устройство на своето отечество. Къмъ същото това, въ този случай Русскій комисаръ е дѣйствувалъ, както е извѣстно, колкото отъ жажда за популярностъ, толкова и съгласно съ даденитѣ му отъ Русската дипломация инструкции. Русската дипломация, разбира се, не е могла да прѣдвиди, щото слѣдъ нѣколко години въ България; срѣдъ бѣлия денъ, открито е можала да се зароди и да проповѣдва програмата си нѣкакъва си чиновническа партия, безъ да са спира въ работата си даже прѣдъ осъждане дѣйствиетията на руския кабинетъ и рускитѣ власти въ България, благодарение на дѣятелността на които страната бѣше надарена съ правилно гражданско устройство, органически уставъ, изработенъ съгласно съ духа и симпатитѣ на повечето народни прѣдставители, съ войска и съ финансови срѣдства, които най-напрѣдъ не достигали на страната.

Отъ Българскія, чиновническитѣ органъ, Россия би била въ правото си, да очаква голѣма благодарностъ, а ако та-

кова чувство въ него отсѣтствува, то поне — скромностъ и приличие.

ГЛАВА V.

ИЗБИРАНЬЕ НА ОКРЖНИТѢ СЪВѢТИ.

Чл. 64. Слѣдъ обнародването на закона за разпрѣдѣлението на окржията, ще се пристѣпи къмъ подновението на тѣзи съвѣти съгласно съ слѣдующитѣ разпорѣждания.

Чл. 65. Избирами за окржнитѣ съвѣти сѣ:
 а) избирателетѣ, които сѣ на 30 годишна възраст, които знайтъ да четятъ, които иматъ жилището си въ окржието или владѣйтъ въ него недвижими имущества сами или заедно съ други;
 б) могатъ да бждатъ избрани, ако отговорятъ на горнитѣ условия: депутатитѣ, общинскитѣ кметове и тѣхнитѣ помощници.

Чл. 66. Не могатъ да сѣ членове на окржнитѣ съвѣти:

а) държавнитѣ чиновници и служащитѣ въ окржнитѣ управления сѣ плата, учителитѣ и духовнитѣ лица;
 б) наемателетѣ и арендаторитѣ на окржни и държавни имоти;
 в) ония, които иматъ нѣкое предприятие съ окржното управление и съ правителството.

Чл. 67. Членоветѣ 35, 36 и 37 се приспособляватъ и на окржнитѣ съвѣти.

Чл. 68. Окржнитѣ съвѣти се съставляватъ отъ 15 члена, които се назначаватъ за 6 години и се промѣняватъ ищѣло.

Членоветѣ имъ могатъ да бждатъ избрани отъ ново. Тѣ засѣдаватъ въ окржнитѣ градъ.

Чл. 69. Допълнителни избори ставатъ само когато окржния съвѣтъ изгуби повече отъ третя часть отъ своитѣ членове.

Повозбранитѣ членове изпълняватъ длъжността си само толкова врѣме, колкото е оставало да служатъ тѣзи които тѣ сѣ замѣтили.

Чл. 70. Когато ще ставатъ нови избори за окржнитѣ съвѣти, първостепеннитѣ избирателѣ се свикватъ чрезъ Княжески указъ, който се обнародва поне единъ мѣсець по рано и който опредѣля днитѣ, въ които ще станжтъ изборитѣ на гласнитѣ и изборитѣ на членоветѣ за окржнитѣ съвѣти. Тия дни трѣбва да бждатъ недѣлни дни.

Чл. 71. Когато първостепеннитѣ избирателѣ се свикватъ съгласно съ прѣдидущий членъ, прѣди да почнатъ изборитѣ, тѣ се съставятъ на избирателни купове, отъ които всѣки единъ избира единъ гласенъ.

Всѣки купъ се състави отъ 50 избирателѣ. Фракциитѣ не се броятъ, а останалитѣ лица се сливатъ въ другитѣ купове, безъ да иматъ послѣднитѣ право да избиратъ повече отъ единъ гласенъ.

Чл. 72. Членоветѣ 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 и 31 се приспособяватъ и на изборитѣ за окржнитѣ съвѣти.

Чл. 73. Кмета предава незабавно списѣка на гласнитѣ на окржнитѣ управителъ, който, съгласно съ общинскитѣ списѣци, съставя по азбученъ редъ общий списѣкъ на гласнитѣ за цѣлото окржие.

Чл. 74. Окржнитѣ управителъ прави приказъ, който се обнародва въ вѣстницитѣ на окржието, ако има такива, и се залѣпява въ всичкитѣ общини, и чрезъ който се свикватъ гласнитѣ въ окржнитѣ градъ за единъ недѣленъ денъ.

Въ него съврѣменно се обозначава деня, часа и мѣстото за извършване на окончателнитѣ изборъ.

Чл. 75. Членоветѣ 42 и 43 се приспособяватъ и за изборитѣ на окржнитѣ съвѣти.

Чл. 76. Избирателното бюро се съставя прѣди събранието на гласнитѣ и се състои:

- а) отъ прѣдседателя на окржния съдъ като прѣдседателъ;
- б) отъ Мировия сѣдия, който има сѣдалището си въ окржния градъ;
- в) отъ най старийтѣ по години сѣдебенъ засѣдателъ въ сѣдалището, и

прошение, въ което му представихъ извинителни причини: че азъ въ този случай ни най малко съмъ виноватъ, защото въ това време отсъствувахъ отъ градътъ и същевременно го молихъ, слѣдъ като ся увѣри че азъ навѣрно съмъ отсъствувалъ, да отмени глобата която неправедно ми е наложена. Като отговоръ на прощението ми каза: вамъ съмъ наложилъ штрафъ, че въ Орханийската четническа касса, нѣма нито една копѣйка да е постъпило отъ глоба, когато отъ другитѣ и най малки села има (та ази ли ще я напѣня като не съмъ виноватъ), и сега само васъ не съмъ глобилъ, нѣ всички четници, та затова неможа да ви отмѣна глобата, нѣ ще пиша на околийския Началникъ поне да я намалимъ. Нѣ той вмѣсто да обърне внимание на прощението ми и да удовлетвори исканието ми, распорѣжда се днесъ на опаки: да ми секвистира конятъ! Мѣжду това, отидохъ да поискамъ за послѣдентъ пжтъ отговоръ на прощението си или пжкъ да ми го върне; нѣ той отказа че му съмъ давалъ прошение, — слѣдъ 1/4 часъ, когато прѣдъ свидѣтели го попитахъ за прощението си, той нищо не продума, и тѣй безъ да зная вината си и причинитѣ, за които се глобявамъ дадохъ 40 лъвчета за Богъ да прости, слѣдъ като се нападна честъта ми въ срѣдъ пладне на срѣдъ улицата, прѣдъ множество граждани и страни.

Кагато съ мене се постъжи така грубо, който наедно съ нѣколко мои съграждане Орханийци, съмъ ксеналъ шестъ годинки въ Дияр-бекирскитѣ тъмници, който съмъ ходилъ голъ и боелъ, гладенъ и жеденъ съ опасностъ на живота си, до подъ Ески-Загра, съ мисль: да се освободи българинтъ, та да бжде Господаръ надъ себе си; който най послѣ, до днесъ никому нищо зло не съмъ направилъ, нито глобяванъ, нито осъжданъ, то не е мжчно да си представите, Г-не Редакторе, какво си тегли и ще тегли несъмнено простодушний и безъ-защитний селянинъ. Богъ да ни е на помощъ.—Както е тръгнала— дано не бжде за дълго—ще цѣфне България като липа въ пожаръ.

г. Орхание 21-ий Септемврий 1882 г.

Гавраилъ Брѣтчевъ.

РАЗНИ

Министерството на Вътрѣшнитѣ дѣла, обявява чрѣзъ Държавенъ вѣстникъ, че по причина на появяванието нови разбойнически чети, Горне-Орѣховската, Трѣвненската и Бѣленската околии се обявяватъ въ военно положение.

Отъ рапортитѣ обнародвани въ Държав. вѣстникъ, става явно, че въ Шумненско, Провадийско и Ески-Джумайско окръжия, разбойническитѣ пайки още върлуватъ, като обиратъ и застрашаватъ свободното пътувание.

Г-лъ Несторъ Марковъ, който прѣди освобождението ни е учителствувалъ въ Плевенъ и Руссе, а на послѣдъкъ бѣше префектъ въ Стара-Загора, съ Княжески указъ подъ Н-о 641 се назначава за Търновскій Окръженъ Управитель. Г. Н. Марковъ е патриотъ, мѣжъкъ съ извѣстно образование, той навѣрно нѣма се поведе по диктовкитѣ на извѣстни личности, да служи противъ народнитѣ желанія.

Една телеграмма изъ Цариградъ съ-
Редакторъ-издатель Т. Х. Станчевъ

общава, че Султана забранилъ да се върнатъ въ Цариградъ ония работници, които биле наети за работа отъ Англичанетѣ въ Египетъ, като заповѣдалъ да ги изваждатъ на брѣга въ Дарданелитѣ и отъ тамъ да ги испрацатъ на заточение въ провинциитѣ. Единъ Русски параходъ идялъ изъ Египетъ и носялъ 110 д. работници, съ които влѣзалъ въ Дарданелитѣ, тамъ капитанина се отказалъ да извади работницитѣ, защото биле заплащени до Цариградъ. По поводъ на това, Русския параходъ билъ обиколень отъ лодки; работницитѣ се отказали да излѣзатъ. Лордъ Дюфферинъ телеграфиралъ да се пазятъ работницитѣ до нова заповѣдъ.

Въ единъ отъ поездитѣ, който отивалъ отъ Одесса за въ Киевъ, се открилъ единъ вагонъ пълень съ динамитъ.

Въ Австрия се появило силно гонение противъ еврейтѣ; правителството употребило войска за да ги запази.

Изъ Цариградъ извѣстиятъ, че Митхатъ наша побѣдилъ отъ градъ на заточението си.

Хаджи Мустафа, най голѣмия виновникъ по кланетата при Александрия, билъ убитъ въ Александрия.

Изъ Канръ извѣстиятъ, че официално се доказало, както Араби наша билъ непосредственно участникъ въ Александрийското клане и плячкане.

Изъ Берлинъ съобщаватъ, че наскоро цѣла да се свика въ Лондонъ една конференция, която да размисли и доведе въ редъ Египетскитѣ работи.

Гръцкия парламентъ билъ свиканъ за 18 октомвр. т. г.

ПРОГРАМА

ЗА

Посѣщението на Негово Величество

МИЛАНЪ I

СРЪБСКИ КРАЛЪ.

Негово превосходительство Генералъ Лѣсовой, началникъ на Артилерията, Командира на № 1-та на Негово Височество дружина Подполковникъ Станицки и Флигель-адютантъ Поручикъ Мариновъ, ще идатъ съ парахода „ГОЛУБЧИКЪ“ до Сръбската граница за да посрѣщнатъ Негово Величество Кралтъ.

Н. Вел. Кралтъ презъ пътешествието си до Руссе, ще благоволи да се спре въ Видинъ, Ломъ-Паланка и Свищовъ. Въ тѣзи градове, Високийтъ Гостъ ще бжде посрѣщанъ отъ гражданскитѣ и военнитѣ власти, отъ духовенството и отъ населението.

Въ Видинъ, Ломъ-Паланка и Свищовъ, почетни караули отъ мѣстнитѣ дружини, съ знамя и музика, ще отдадѣтъ военнитѣ почести.

Господинъ Видинскій Управитель ще има честъта да съпровожда Н. Вел. отъ границата до Ломъ Паланка, Господинъ Ломскій Управитель отъ Ломъ-Паланка до Свищовъ и Г-нь Свищовскій Управитель отъ Свищовъ до Руссе.

2. ОКТОМВРИЙ.

Н. Вел. Кралтъ — ще благоволи да приетигне въ Руссе 2 Октомврий, часътъ по 12. Артилерията ще поздравя Н. Вел. съ 101 вистрела.

На пристанището Негово Величество Кралтъ ще бжде посрѣщанъ отъ Негово Височество Князътъ отъ Министеритѣ, отъ Негово Високопреосвященство Дорогого-Червевскій Митрополитъ съ духовенството и отъ мѣстнитѣ граждански и военни власти. Н. Високопреосвященство Митрополитъ Григорий ще произнесе поздравителна рѣчь на Н. В. Кралтъ; Градскій Кметъ ще му поднесе хлѣбъ и соль.

Почетенъ караулъ отъ № 19 Шумненска дружина съ музика и знаме.

Отъ пристанище до двореца по двѣтъ страни на пжтя, войската и ученицитѣ, ще съставляватъ шпалиръ. Н. Вел. Кралтъ и Н. Вис. Князътъ, ще сгигнатъ въ Дворца съ Княжескій Екипажъ, ескортирувани отъ собствения на Н. Височество конвой.

Въ Дворца, Н. Вел. ще приеме почетний караулъ съ знаме и музика отъ № 23 Руссенска Дружина и ординарцитѣ отъ разнитѣ родове оржжия.

Часътъ по 12 1/2 завтракъ въ Дворца.

Часътъ по три послѣ пладнѣ представлѣния на Консулското тѣло и на разнитѣ учреждения и корпорации.

РАСХОДКА.

Часътъ по 6 1/2 вечеръта Гала Обѣдъ въ двореца.

Часътъ по 8 зоря съ церемония, извършена отъ всичкитѣ находящи се въ Руссе военни музика.

Часа по 8 1/2 театрално представлѣние въ Девическото училище:

Освѣтление на градътъ.

3. ОКТОМВРИЙ.

Часътъ по 10 сугринъта Великъ парадъ на Руссенскій Гарнизонъ.

Часа по 12 завтракъ въ Лагера, предложенъ отъ Офицеритѣ на Руссенск. Гарнизонъ.

Часътъ по 6 1/2 Гала обѣдъ въ Дворца.

Часа по 8 1/2 театрално прѣдставление.

4. ОКТОМВРИЙ.

Часътъ по 8 сугринъта Н. Вел. Кралтъ и Н. Вис. Князътъ съ свитѣтъ си, ще са отпращатъ на ловъ въ Вѣтово, съ особенъ поѣздъ.

Завтракъ въ Лѣсатъ на Вѣтово.

Часътъ по 7 вечеръта обѣдъ предложенъ отъ Гр. Руссе въ пенѣнието на Военния Клубъ (Цѣлах хането).

Часътъ по 9 фейрверки предъ Дворца и край Дунава.

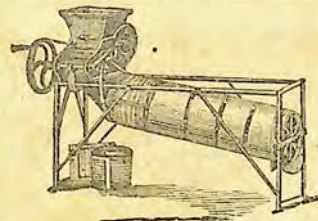
Часътъ по 9 1/2 балъ въ Военния Клубъ.

5. ОКТОМВРИЙ.

Часътъ по 11. Н. Величество Кралъ Миланъ I, ще благоволи да тръгне съ парахода „ГОЛУБЧИКЪ“, придруженъ отъ Н. Вис. Князътъ, завтракъ въ парахода „ГОЛУБЧИКЪ“

МАРШАЛЪТЪ НА ДВОРА
Баронъ Ридезель

ТРИОРЪ

Машина за причистване жито отъ прѣстъ, ржжъ кжклица и др. нечистотии, тая машина е направена цѣла отъ металъ. Намира се за продакъ въ разни величини при Г. Алекс. Векслеръ въ Руссе улица Княжеска. — Цѣни умѣрени. — При ежцаго се намиратъ и други земледѣлчески машини, преса за смазване и пецѣждане гроздие, както и френски камани за воденици и др. потреби за една мелница.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанный, продавамъ собствената си къща, състояща отъ: една стая, единъ дюгенъ, единъ прусъ, кухня и и др. находяща се въ гр. Русчукъ (мѣчка махала) прѣзъ пътьтъ на домътъ на кмета Тодоръ Д. Арнаудовъ.

Желающитѣ да купятъ тая къща съ дюкения, нека се отнесатъ за споразумение до мене.

Руссе 29 Сеп. 1882 год.

Добри Павловъ, Шекерджия
(Улица Рибарска)

Умоляваме Г-да абонатитѣ си, които не съмъ заплатили вѣстника, да побързатъ да си го заплатятъ, защото нуждитѣ съ голѣми.

Редакцията.

Русчукъ скоро-печатница „Славянинъ“.